

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1479-4/2013.
Érkezett:	2013 DEC 16.
Példány:	3
Melléklet:	1x2 db
Kezelőiroda:	P-1

Tértivevényes!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Ditrői-Tóth Zsuzsa ügyvéd [Dr. Ditrői-Tóth Zsuzsa Ügyvédi Iroda, 2200 Monor, levélcím: 1364 Bp, Pf.: 57. Tel/fax: 06 (29) 410-440, (1) 216-5317] által képviselt

[REDACTED]
felperes képviseletében eljárva

a NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóság [9022 Győr, Liszt Ferenc u. 13-15.] alperes elleni

884/1731. számú megbízólevéllel elrendelt, 2009. évre vonatkozó ÁFA adónemre kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításait tartalmazó 2010. december 16. napján kelt és 2011. január 3. napján postai úton kézbesített 2459228509. iktatószámú I. fokú határozatot helybenhagyó, 2011. március 1. napján kelt és 2011. március 7. napján postai úton kézbesített, 3758312353 iktatószámú II. fokú határozatának bírósági felülvizsgálata iránti közigazgatási perében a 2012. január 10. napján kelt és 2012. február 15. napján postai úton kézbesített 30.K.27.086/2011/13. számú ítélet ellen a Pp. 270. § (1) bek. alapján a Kúria által 2013. június 20. napján kelt és 2013. augusztus 7. napján kézbesített Kfv.I.35.295/2012/6. számú ítélet ellen az Abtv. 27. §, illetve az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja alapján előterjesztett alkotmányjogi panasszal kapcsolatban küldött 2013. november 12. napján kézbesített felhívásra az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.295/2012/6. számú ítélet alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a döntést semmisítse meg.

Alkotmányjogi panaszunkat az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, az E) cikk (3) bekezdésére, XXVIII. cikkére, illetve XXXI. cikk 28. cikkére, illetve XV. cikk (2) bekezdésére alapítjuk.

INDOKOLÁS

Fenntartva a korábbi beadványunkat kiegészítenénk azzal is, hogy a Kúria ítélete a [REDACTED] megkülönböztetés nélküli eljáráshoz való jogát is sérti, két szempontból is:

1. A Mecsek Gabona ügyben hozott döntés alapján nem diszkriminálhatóak az egyes adóalanyok, a feltételek teljesülése esetén valamennyiük esetében egységesen kell értelmezni az Európai Unió Bíróságának ítéleteit,
2. Ha és amennyiben elfogadjuk, hogy a magyar Kúria a Mecsek Gabona ügy alapján a magyar jogszabályok alapján helyesen döntött, ebben az esetben az összes magyar adóalany diszkrimináció áldozata az egyéb tagállami adóalanyokhoz képest, hiszen ahogy az az alkotmányjogi panaszból is idézett Teleos ügyben is látható volt, más tagállamokban ha nem is hagyja el a termék az országot és megdől a CMR-k hitelessége, a jóhiszemű eladót ekkor sem lehet adóteherrel sújtani.

A 2. rész vonatkozásában idézném a Teleos ügyet, mely a diszkrimináció tilalmára is utal:

58 Nem vitatott, hogy az adókijátszás megelőzésének célja néha igazolja az értékesítőre háruló szigorúbb követelményeket. Mindazonáltal a harmadik személy által elkövetett adókijátszás esetében a kockázat értékesítő és adóhatóság közötti megosztásának összeegyeztethetőnek kell lennie az arányosság elvével. Egyébként az olyan rendszer, amely a HÉA megfizetésére irányuló felelősséget attól függetlenül hárítja teljes egészében az értékesítőre, hogy az utóbbi részt vett-e az adókijátszásban, vagy sem, ahelyett, hogy az adókijátszást megelőzné, nem védi meg a harmonizált HÉA-rendszert az adókijátszásoktól és a vevői visszaélésektől. A felelősség alóli mentesülés arra ösztönözhetné a vevőt, hogy ne adja fel, vagy ne szállítsa el a termékeket a termékértékesítés helye szerinti tagállam területén kívülre, és ne nyújtson be róluk HÉA-bevallást a tervezett rendeltetési hely szerinti tagállamokban.

59 Végül, ami harmadsorban az adósemlegesség elvét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy ezzel ellentétes többek között az, ha a HÉA szempontjából eltérően kezelnek hasonló, és ezért egymással versenyző szolgáltatásokat (lásd a C-240/05. sz., Eurodental-ügyben 2006. december 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11479. o.] 46. pontját).

60 Nem érvényesülne az adósemlegesség elve, ha az alapügyben érintett értékesítők maguk volnának kötelesek a HÉA utólagos megfizetésére, mivel a belföldi ügyleteket lebonyolító értékesítőket sohasem terheli az áthárított adó, hiszen közvetett fogyasztási adóról van szó. Így a Közösségen belüli ügyletet végrehajtó adóalanyok olyan feltételek mellett, mint amelyek az alapügyben is felmerültek, kevésbé előnyös helyzetben lennének, mint azok, akik belföldi ügyleteket bonyolítanak (lásd ebben az értelemben a levonási jog tekintetében a fent hivatkozott Eurodental-ügyben hozott ítélet 47. pontját).

68 Az előterjesztett harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 28c. cikk A. része a) pontjának első bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a termékértékesítés helye szerinti tagállam illetékes hatóságai előírják a jóhiszeműen eljáró és a Közösségen belüli termékértékesítést illetően az adómentességhez való jogát valószínűsítő bizonylatokat benyújtó értékesítő részére, hogy utólag HÉA-t fizessen e termékek után, amennyiben e bizonylatok hamisnak bizonyulnak, de az értékesítő adókijátszásban való részvételét nem állapították meg, és amennyiben ez utóbbi minden lehetséges ésszerű intézkedést meghozott annak érdekében, hogy az általa lebonyolított Közösségen belüli termékértékesítés ne vezessen adókijátszáshoz.

Hangsúlyoznám továbbá, hogy a Mecsek Gabona ügyben az Európai Bíróság kimondta, hogy

„37 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem említ olyan konkrét kötelezettségeket, amelyeket a magyar jog előírna, mint például a Közösségen belüli termékértékesítés adómentességének alkalmazása érdekében az illetékes hatóságoknak benyújtandó iratok listája. A magyar kormány által a Bíróság előtti tárgyalás során adott magyarázatok szerint a magyar szabályozás csak azt írja elő, hogy az értékesítést igazolni kell, és a megkövetelt bizonyítékok köre az érintett ügylet konkrét körülményeitől függ.

38 E körülmények között az adóalanyt terhelő bizonyítási kötelezettség tartalmát az e tekintetben a nemzeti jogban kifejezetten meghatározott feltételek és a hasonló ügyletek vonatkozásában szokásos gyakorlat alapján kell meghatározni.

39 Amint a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, a jogbiztonság elve megköveteli, hogy az adóalanyok ismerjék adókötelezettségeiket valamely ügylet megkötése előtt (a fent hivatkozott Teleos és társai ügyben hozott ítélet 48. pontja, és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat”

Magyarországon – ahogy ezt a NAV mellékelt állásfoglalásában tételesen ki is mondta – nincs tételes jogi rendelkezés, ez az Európai Unió Bírósága szerint sérti a jogbiztonság alapelvét, tehát ilyen szempontból is az Alaptörvény (B) cikk (1) bekezdésébe ütközik az ítélet, mert egy jogellenes helyzetet kihasználva hozott marasztaló ítéletet felperes ellen.

A meghatalmazásomat pótlólag csatolom.

Budapest, 2013. december 11.

Tisztelettel:

felperes

Meghatalmazott képviselője:

Dr. Ditrói-Tóth Zsuzsa ügyvéd
Dr. Ditrói-Tóth Zsuzsa Ügyvédi Iroda

Mellékletek:

- ügyvédi meghatalmazás,
- NAV állásfoglalása